

Rozvrh látky životopisné.

(Číslice v závorkách znamenají paragrafy ve knize.)

Kap. první: Narození, dětství a mládí Pána Ježíše.

Narození (1—5).

Osoby kolem nemluvněte (6—10): pastýřové (7); Simeon a Anna (8); mudrci (9); Heródes (10).

Tichá léta v Nazarétě (11—24): nedostatek věrohodných zpráv (11—12); domov (15—16); vlivy vychovávací (17—24) a sice: Starý Zákon (18), lidská povaha (19), vůkolí Nazaréta (20); cesty do Jeruzaléma (21—23).

Kap. druhá: Stav národa a doby současně.

Doba mezi prorokem Malachiášem a sv. Matoušem (25—26).

Politický stav země (27).

Náboženské a společenské poměry (28—38): zevnější nábožnost a vnitřní úpadek (28—29); farizeové (30); zákonníci (31); saduceové (32); různé třídy společnosti (33); mesiášské očekávání (35—38).

Kap. třetí: Poslední přípravy.

Poslední přípravy (40—53).

Pokřtění Pána Ježíše (44—49): o Janu Křtiteli (45); o křtu Pána Ježíše (46—48); o sestoupení Ducha svatého (49).

Pokušení (50—53).

Kap. čtvrtá: Rok ukrytosti.

První učedníci (57). První zázrak (58). Vyčištění chrámu (59). Nikodém (60). Proč jest tak málo zpráv o tomto roku (61—65).

Kap. pátá: Rok přízně u lidu.

Galilea jest dějištěm roku tohoto (66—73). Velikost země, počet obyvatelstva, jezero (67—68); návrat Pána Ježíše z jihu (69); návštěva v Nazaretě (70); přesídlení do Kafarnaum (71); způsob jeho života (72); jeho oblíbenost (73).

Jakým způsobem pracoval (74—113).

Divové (76—83): různost zázraků (77); proč je konal (78—83).

Kázání (84—104): Jak kázal (86—89); čím se vyznačoval jako kazatel (90—95): oprávněností (91), smělostí (92), mocí (93), líbezností (94), lidskostí (95). — Předměty, o nichž kázal (96—102): království Boží (97—100), On sám (101), důležité věci, o nichž se jen zmiňoval (102). — Posluchačstvo (103—104).

Apoštolé (105—113): Povolání a vyučení dvanácti (105—108). O jeho lidské povaze (109—114): Účelnost (109), víra (100), původnost (111), láska k lidem (112), láska k Bohu (113), bezhříšnost (114). — O Božství Kristovu (115).

Kap. šestá: Rok stoupajícího odporu.

Změněné smýšlení lidu (116—118).

Příčiny odporu (119—135): Odpor tříd mocných (119—131); saduceové (119); proč mu odpírali farizeové (120—130): jejich předsudky (122—123); jeho nízký původ (124); jeho učedníci (125); jeho nedbání na tradice (126); sobota (127); nařknut z rouhání a ze spolku s ďáblem (128—129). Vzrůst jejich odporu (130).

Heródes (131). Odcizení lidu obecného (132—135): lidové názory o něm (132); účinek nasycení pěti tisíců (133); Pán Ježíš se zdráhá státi se králem (134).

Změna v jeho veřejné činnosti (136—143): Třibení učedníků (136—138); Putování s učedníky do vzdálených krajín a jejich při tom veliké vyznání (137). Předpověď o jeho utrpení a jejich slepota (138). Jeho vlastní smýšlení a citění v této době (139—142): Modlení (140). Proměnění (141). Odchod z Galilee a cesta do Jeruzaléma (142). Sanhedrim se usnáší usmrtiti jej (143).

Kap. sedmá: Konec.

Fáze (144).

Konečná roztržka s národem (145—152): Příklad do Betánie (145). Vítězný vjezd do Jeruzaléma (146—149). Den velikých pátok (150). Jidáš Iškarietský (151—152).

Kterak Pán Ježíš hleděl smrti vstříc (153—162): O bohatosti jeho myšlének (153—154). Pociť blízké smrti a příchod Řeků (155). Lítost nad vlastí (156). Opuštěn (157—158). Útěcha v modlitbě (159). Ve vrchní komnatě (160). Jetsemane (161—162).

Výslech (163—189): Proč byl výslech dvojnásobný (164 až 165).

Církevní soud (166—173): Před Annášem (166). Před Kaifášem. Odsouzen pro rouhání (166—171). Nepřistojnost (172). Posměch (173).

Světský soud (174—189): Před Pilátem poprvé (174—180): průvod k paláci (174—176); pře má býti líčena (177); obžalován z občanského provinění (178); „Co jest pravda?“ (179); prohlášení nevinny (180). Před Heródem (181). Před Pilátem po druhé (182—189): Pilátův chytrý záměr (182); Barabáš (183); bičování (184); „Aj, člověk!“ (185). Pilátovy náboženské rozpaky (186). Pohružka, že se odvolají k císaři (187). Pilát se poddává (188). Židé zapečetují osud svých dějin (189).

Ukřižování. (190—198): Zástupové (191). Golgota (192). Hruzy této popravky (193). Vítězství nad hruzy (194). Utrpení duševní (195). Oběť smíření za hříchy světa (196). Zatmění (197). Poslední slova (198).

Zmrtvýchvstání a nanebevstoupení (199—205): Vyhlazení křesťanstva (199). Sklíčenost učedníků (201 až 202). Obživení křesťanstva (203). Vzkříšený (204). Nanebevstoupení (205).

Závěrka (206—208).